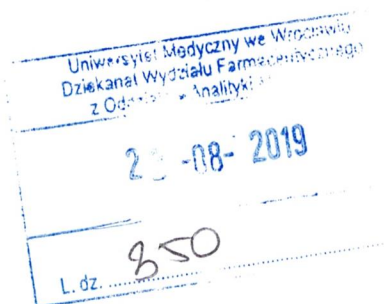

Dr hab. Jarosław Sączewski
Katedra i Zakład Chemii Organicznej
Wydział Farmaceutyczny z OML,
Gdański Uniwersytet Medyczny,
Al. Gen. Hallera 107, 80-416 Gdańsk,
tel. 58-349-16-48, fax 58-349-12-77

e-mail: js@gumed.edu.pl

Gdańsk, dn. 18.09.2019 r.

Ocena

dorobku naukowego i cyklu publikacji dra n. farm. Piotra Świątka pt. „Synteza i właściwości biologiczne nowych pochodnych izotiazolopirydyny i dimetylopirydyny”

I. Przebieg pracy zawodowej

Dr n. farm. Piotr Świątek ukończył studia na Wydziale Farmaceutycznym z OAM Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu w 2000 roku, a dwa lata później uzyskał prawo wykonywania zawodu farmaceuty. Po ukończeniu studiów Habilitant rozpoczął pracę w Katedrze i Zakładzie Chemii Leków Wydziału Farmaceutycznego z OAM Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu jako asystent. Po zatrudnieniu włączył się w nurt badań prowadzonych przez prof. dra Wiesława Malinkę i pod Jego kierunkiem wykonał pracę doktorską pt. "Synteza i właściwości farmakologiczne nowych pochodnych izotiazolo[5,4-*b*]pirydyny i fenotiazyny", którą obronił w 2007 roku. Ponadto w latach 2016 i 2017 Habilitant odbył dwutygodniowe staże naukowe w Katedrze i Zakładzie Chemii Organicznej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie kierowanej przez prof. dr hab. n. farm. Monikę Wujec. Dodatkowo w latach 2013-2014 prowadził zajęcia z farmakologii dla kierunku kosmetologia w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Wałbrzychu.

Obecnie dr Piotr Świątek pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze i Zakładzie Chemii Leków Wydziału Farmaceutycznego z OAM Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, a od 1 września 2016 roku pełni także obowiązki kierownika Katedry.

II. Ocena dorobku naukowego

Zgodnie z analizą bibliometryczną przedstawioną przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu całkowity dorobek naukowy dra Piotra Świątka obejmuje 29 publikacji, w tym 19 prac opublikowanych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym posiadających *impact factor*. Ponadto w dorobku Habilitanta znajdujemy 59 streszczeń komunikatów przedstawionych w trakcie krajowych i międzynarodowych zjazdów naukowych oraz jedną pracę opublikowaną jako suplement w czasopiśmie. Habilitant jest także współtwórcą trzech udzielonych patentów oraz jednego zgłoszenia patentowego.

W ujęciu parametrycznym skumulowany *impact factor* dla opublikowanych prac wynosi 40,874, co przekłada się na 481 punktów KBN/MNiSW. Według bazy *Web of Science* liczba cytowań publikacji Habilitanta (bez autocytowań) wynosi 147, a indeks Hirscha 6.

Uzupełnieniem dorobku naukowego Habilitanta jest współautorstwo trzech referatów pełnotekstowych opublikowanych w wydawnictwach pokonferencyjnych, rozdział w monografii o zasięgu międzynarodowym wydanej przez wydawnictwo Publishing house WCM, oraz dwóch rozdziałów w monografiach polskojęzycznych.

Powyższe dane wskazują, że pod względem formalnym dorobek naukowy dra Piotra Świątka spełnia wymagania ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Ila. Ocena merytoryczna dorobku naukowego uzyskanego przed habilitacją

Pan dr Piotr Świątek od początku swojej pracy naukowej związany był z tematyką obejmującą głównie syntezę związków heterocyklicznych z grupy pochodnych pirydo[3,2-e]-1,2-tiazyny, indolu, izotiazolo[5,4-b]pirydiny oraz fenotiazyny o potencjalnej aktywności biologicznej. Na wybór podejmowanych przez Habilitanta problemów badawczych z pewnością miały wpływ zainteresowania naukowe Jego promotora i opiekuna naukowego, tj. prof. dra hab. Wiesława Malinki. Dorobek, który nie wchodzi w skład osiągnięcia habilitacyjnego, obejmuje 24 eksperymentalne prace pełnotekstowe ogłoszone drukiem w czasopismach takich jak: *Cellular & Molecular Biology Letters*, *Polish Journal of Chemistry*, *Journal of Molecular Structure*, *Współczesna Onkologia*, *Pharmacological Reports*, *Acta Poloniae Pharmaceutica - Drug Research*, *The Journal of Physical Chemistry B*, *MedChemComm*, *ChemicalPhysics*, *Medicinal Chemistry Research*, *Biomedicine & Pharmacotherapy*, *Molecules*, *European Journal of Pharmacology*, *International Journal of Molecular Sciences*, *Farmaco*, *Onkologia Polska*, *Current Issues in Pharmacy and Medical Sciences*, *Kosmetologia Estetyczna*, *Nowotwory*. Różnorodność tytułów wskazuje dużą aktywność intelektualną oraz zaangażowanie w zróżnicowane tematycznie zadania badawcze, których realizacja była możliwa dzięki skutecznemu wkomponowaniu się

Habilitanta w nurt prac prowadzonych w rodzimej Katedrze oraz nawiązaniu kontaktów z wieloma ośrodkami naukowymi, w tym: Instytutem Nauk Farmaceutycznych Uniwersytetu Albrechta i Ludwika we Fryburgu, Instytutem Badań Medycznych Uniwersytetu w Cambridge, Instytutem Chemii Ogólnej i Ekologicznej Politechniki Łódzkiej, Instytutem Chemii Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, Katedrą Chemii Farmaceutycznej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, Katedrą Telekomunikacji i Teleinformatyki Politechniki Wrocławskiej, Instytutem Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda Polskiej Akademii Nauk, Wydziałem Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, oraz jednostkami Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich: Katedrą Biochemii Lekarskiej, Katedrą Biofizyki, Zakładem Biologii Molekularnej i Komórkowej, Katedrą i Zakładem Analityki Medycznej, Katedrą i Zakładem Podstaw Nauk Medycznych, oraz Katedrą i Zakładem Biochemii Farmaceutycznej.

Dorobek naukowy dra Piotra Świątka przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora w głównej mierze dotyczy badań nad poszukiwaniem i syntezą aktywnych biologicznie związków w grupie pochodnych pirydotiazyny, indolu, izotiazolo[5,4-*b*]pirydyny oraz fenotiazyny. Zsyntezowane pochodne przebadano pod względem ich aktywności przeciwbakteryjnej, przeciwprątkowej, przeciwbólowej, chemoprewencyjnej, antyproliferacyjnej oraz antymutagennej. Badania te były koordynowane przez opiekuna naukowego prof. dra hab. Wiesława Malinkę w ramach grantów uczelnianych oraz badań statutowych realizowanych w Katedrze. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora w 2007 roku zakres prowadzonych przez Habilitanta badań został znacznie rozszerzony w ramach nawiązanej szerokiej współpracy międzynarodowej i krajowej. We współpracy z Uniwersytetem Albrechta i Ludwika we Fryburgu wykonano badania pochodnych izotiazolopirydyny jako potencjalnych inhibitorów acetylotransferaz histonowych, a w zespole z Katedrą Telekomunikacji i Teleinformatyki Politechniki Wrocławskiej podjęto nowatorskie próby korelacji widm terahercowych wybranych pochodnych izotiazolopirydyny z ich aktywnością biologiczną oraz parametrami fizyko-chemicznymi.

Pan dr Piotr Świątek nie odbył dłuższego stażu naukowego po doktoracie w obcym ośrodku jednak uzyskany dorobek naukowy oraz nawiązana współpraca międzynarodowa potwierdzają wysokie kompetencje naukowe Kandydata. Wyrazem kreatywności dra Piotra Świątka jest zawiązanie interdyscyplinarnej grupy badawczej z zespołem prof. dr hab. Marii Jadwigi Rospenk, co pozwoliło na skuteczne ubieganie się o środki finansowe w ramach grantu MNiSW.

IIb. Ocena merytoryczna cyklu prac stanowiącego podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych

Przedłożony do oceny cykl 6. publikacji zatytułowany „*Synteza i właściwości biologiczne nowych pochodnych izotiazolopirydyny i dimetylopirydyny*” został w sposób obszerny omówiony przez Habilitanta w Autoreferacie. W zestawie prac ogłoszonych drukiem w latach 2011-2019 znajdują się czasopisma o światowym zasięgu, takie jak *Bioorganic & Medicinal Chemistry (2)*, *Advances in Clinical and Experimental Medicine*, *Medicinal Chemistry*, *Molecules*, oraz patent udzielony przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej. W czterech pracach Habilitant jest pierwszym autorem, w pozostałych natomiast drugim. Oświadczenia współautorów nie pozostawiają wątpliwości, iż Pan dr Piotr Świątek był twórcą tematów i głównym wykonawcą prezentowanych prac badawczych. Jednocześnie jednak wskazują, że przedłożona do oceny rozprawa habilitacyjna i program badawczy, który legł u jej podstaw, są owocami wcześniejszej współpracy Habilitanta ze swoim mentorem - profesorem Wiesławem Malinką. Deklarowany w załączonych oświadczeniach udział współautorów prac (33-85%) wskazuje na wiodącą rolę Habilitanta w formułowaniu problemów badawczych, planowaniu eksperymentów, wykonaniu procedur optymalizacyjnych, analizie oraz interpretacji uzyskanych wyników oraz przygotowaniu redakcyjnemu prac do druku. Łączny IF czasopism, w których opublikowano rezultaty badań wynosi 12,823, a liczba punktów KBN/MNiSW 120. W kategoriach naukometrycznych przedstawiony do oceny cykl prac jest zatem osiągnięciem doniosłym.

Osiągnięcie naukowe Pana dra Piotra Świątka dotyczy projektowania i syntezy potencjalnych przeciwdrobnoustrojowych i przeciwnowotworowych leków w grupie pochodnych izotiazolopirydyny i dimetylopirydyny. Strukturę zsyntezowanych związków Habilitant potwierdził za pomocą metod spektroskopowych magnetycznego rezonansu jądrowego (NMR), spektroskopii w podczerwieni (FTIR) oraz wynikami analizy elementarnej, a w niektórych przypadkach budowę uzyskanych związków udowodnił wykorzystując analizę rentgenostrukturalną. Mocną stroną zrealizowanego programu badawczego są także wyniki przeprowadzonych badań biologicznych oraz komputerowego modelowania molekularnego wskazujące na rzetelne opanowanie wiedzy w zakresie szeroko rozumianej chemii medycznej. Tak więc otrzymane związki zostały scharakteryzowane pod względem aktywności mikrobiologicznej, cytotoksyczności względem komórek linii nowotworowych i prawidłowych, a także zdolności hamowania cyklooksygenazy biorącej udział w utrzymaniu homeostazy (COX-1) oraz cyklooksygenazy indukowanej czynnikami prozapalnymi (COX-2). Celem wyjaśnienia sposobu wiązania niektórych związków z centrami aktywnymi cyklooksygenaz Habilitant wykorzystał techniki dokowania molekularnego.

W latach sześćdziesiątych dwudziestego wieku wykazano właściwości przeciwdrobnoustrojowe pochodnych izotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-onu. Od początku swojej kariery naukowej dr Piotr Świątek, pracując w zespole prof. Wiesława Malinki, podejmuje próby wykorzystania układu izotiazolopirydyny do syntezy związków aktywnych biologicznie. W badaniach przedstawionych przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe wykorzystano 4,6-dimetyloizotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-on jako substrat do poszukiwania nowych „struktur wiodących”, które mogłyby stanowić podstawę niezmiernie trudnego procesu opracowywania i wdrażania nowych leków. Słuszność powyższych założeń może potwierdzać fakt, że związek ten jest dostępny komercyjnie, a baza SciFinder ujawnia szereg świeżych patentów i publikacji dotyczących nowych zastosowań tego układu heterocyklicznego.

Pierwszą grupę otrzymanych związków stanowiły 2-N i 3-O podstawione pochodne macierzystego układu zawierające grupę 4-nitrofenylopiiperazyny i różniące się między sobą długością łącznika alkilowego. Najaktywniejsza pochodna tego typu 4,6-dimetylo-2-(2-(4-(4-nitrofenylo)piiperazyn-1-yl)etylo)-izotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-on wykazywała znaczącą aktywność wobec szczepu *Propionibacterium acnes* współodpowiedzialnego za patogenezę trądziku. Szczegółowe badania mikrobiologiczne dowiodły, że nowa pochodna izotiazolopirydyny najwyższą efektywność wykazuje w stężeniu 0,5-0,25 µg/ml, przewyższając skutecznością erytromycynę zastosowaną jako lek referencyjny. Z uwagi na wysoką aktywność przeciwbakteryjną 4-nitrofenylo pochodna stała się przedmiotem patentu pt. „Nowa pochodna izotiazolopirydyny” nr PL 211 841 B1 (patent **H1**) udzielonego przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Następną serię związków dr Piotr Świątek otrzymał na drodze dwuetapowej syntezy obejmującej reakcje 2-N i 3-O alkilowania macierzystego układu oraz addycje nukleofilowe uzyskanych połączeń do alkilo- i fenilo-izocyjanianów. Uzyskane karbaminiany N-(2-hydroksyetylo)-4,6-dimetyloizotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-onu, stanowiące azaanalogi aktywnych przeciwprątkowo benzizotiazolonów, wykazały słabą aktywność przeciwdrobnoustrojową w testach przeprowadzonych z wykorzystaniem szczepów *Mycobacterium tuberculosis* H37Rv, *Mycobacterium fortuitum* PCM672 oraz *Propionibacterium acnes* PCM2400 (publikacja **H2**). Z kolei uzyskana na drodze N-alkilowania pochodna zawierająca podstawnik 2-(2-fenoksyetoksy)etylowy hamowała (MIC) w 100% wzrost *M. tuberculosis* H37Rv przy stężeniu 6,25 µg/mL, jednak działała słabiej niż ryfampicyna zastosowana jako lek odniesienia i w testach cytotoksyczności charakteryzowała się niskim współczynnikiem selektywności. Warto zauważyć fakt, że otrzymane dla celów porównawczych 3-O izomeryczne analogi w większości stymulowały wzrost badanych mikroorganizmów (publikacja **H2**). Najciekawszą z punktu widzenia

chemicznego grupę zsyntetyzowanych związków stanowią podwójne zasady N-Mannicha otrzymane w reakcjach 2-hydroksymetylowej pochodnej 4,6-dimetyloizotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-onu z benzyloaminami. Najaktywniejszy związek z tej grupy silnie hamował wzrost szczepu *M. fortuitum* (MIC₉₀ < 1 µg/mL). Należy podkreślić, że wielkość tego działania była porównywalna do aktywności wyznaczonej dla referencyjnego izoniazydu.

Następnie Habilitant przeprowadził szereg eksperymentów obejmujących reakcje addycji 4,6-dimetyloizotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-onu i jego bezno-analogu do akceptorów Michaela, oraz reakcje 2-N i 3-O alkilowania wyżej wymienionych układów celem uzyskania amidowych połączeń piperazyny (publikacja **H3**). Otrzymane N- i O-izomeryczne związki zawierające reszty acetamidowe, propanamidowe oraz butanamidowe w łańcuchu bocznym poddano badaniom aktywności hamującej względem cyklooksygenazy (COX). Przeprowadzone testy *in vitro* wykazały, że najsilniej działające związki hamowały aktywność COX-1 o 25-40% w trakcie 2 minutowej inkubacji z enzymem. Działanie względem COX-2 badanych związków było słabsze niż na COX-1, gdyż najaktywniejsze pochodne hamowały cyklooksygenazę 2 na poziomie 20-25%. Niewątpliwą zasługą dra Piotra Świątka jest zorganizowanie zespołu, dzięki któremu możliwa była realizacja badań w zakresie komputerowego modelowania molekularnego z uwzględnieniem dokowania ligandów w miejscu aktywnym cyklooksygenaz (dr Rafał Urniaż). Przeprowadzone badania wskazują, że badane związki wiążą się z enzymami w sposób analogiczny do meloksykamu lub flurbiprofenu. Trudno nie zgodzić się z Habilitanetem, który w autoreferacie konstatuje, że „związki poddane analizie dodatkowo oddziałują z domenami wiążącymi enzymów przez wiązania wodorowe”. W moim przekonaniu wiązania wodorowe są najsilniejszymi oddziaływaniami odpowiedzialnymi za wiązanie liganda z receptorem, a więc użycie określenia „dodatkowo” jest nieco niefortunne.

W kolejnym etapie badań dr Piotr Świątek przeprowadził reakcje N-Mannicha 4,6-dimetyloizotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-3(2*H*)-onu z formaldehydem i aminami drugorzędowymi takimi jak piperydyna i piperazyna (publikacja **H4**). Zsyntezowane związki poddano ocenie aktywności biologicznej względem *Escherichia coli* ATCC25922, *Klebsiella pneumoniae* ATCC700603 (MDR), *Acinetobacter baumannii* ATCC19606, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC27853 i *Staphylococcus aureus* ATCC43300 (MRSA). Spośród otrzymanych związków tylko pochodne heksylopiiperazynowa i 4-metylo-2-fenylopiiperazynowa wykazały aktywność hamującą wobec szczepów *A. baumannii* oraz *S. aureus* jednak ich działanie było znacznie słabsze w porównaniu do związków referencyjnych kolistyny, polimyksyny B, wankomycyny i daptomycyny.

Kolejne dwie prace włączone do osiągnięcia habilitacyjnego (publikacje **H5** i **H6**) dotyczą hydrazonów otrzymanych w reakcjach aldehydów aromatycznych z N-(2-

hydrazynylo-2-oksoetylo)-4-mercapto-2,6-dimetylopirydyno-5-karboksyamidem. Ten ostatni substrat Habilitant otrzymał w reakcji estru etylowego kwasu 4,6-dimetylo-3-okso-2,3-dihydroizotiazolo[5,4-*b*]pirydyn-2-ylo-octowego z wodzianem hydrazyny. W tym miejscu muszę zaznaczyć, że nieoczekiwane przez Habilitanta „pęknięcie” wiązania S-N w pierścieniu izotiazolu jest formalnie reakcją redukcji, gdyż hydrazyna jest dość silnym czynnikiem redukującym. Otrzymane hydrazony poddano badaniom biologicznym *in vitro* celem zbadania ich aktywności hamującej COX-1/COX-2, przeciwwołnorodnikowej oraz przeciwnowotworowej. Najaktywniejszy przeciwnowotworowo z otrzymanych związków, tj. pochodna antracenu hamująca wzrost ludzkiego gruczolakoraka gruczołu sutkowego z opornością lekową MCF-7/DOX, ludzkiego gruczolakoraka jelita grubego opornego na doksorubicynę LoVo/DX, oraz czerniaka Me45, stał się przedmiotem polskiego zgłoszenia patentowego nr P.427105.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra z 22 września 2011 roku (Dz.U. 2011 Nr 204, poz. 1200) Habilitant przedstawił do oceny także autoreferat w języku angielskim. Z obowiązku recenzenta muszę przyznać, że jest to bardzo profesjonalnie przygotowane tłumaczenie wersji polskojęzycznej autoreferatu, jednak tytuł tego opracowania (*Summary of professional accomplishments in Polish*) może wywoływać u niektórych czytelników pewien rodzaj dysonansu poznawczego.

W podsumowaniu oceny merytorycznej osiągnięć dra Piotra Świątka chciałbym podkreślić, że Jego dorobek naukowy oceniam dobrze. Habilitant zaprezentował wiedzę i profesjonalne umiejętności w zakresie planowania i prowadzenia badań naukowych.

III. Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr farm. n. farm. Piotr Świątek posiada duże doświadczenie i znaczne osiągnięcia w pracy dydaktycznej ze studentami farmacji i kosmetologii. Współorganizował oraz prowadził wykłady i ćwiczenia laboratoryjne z przedmiotów: *chemia leków i farmakologia* odpowiednio dla studentów farmacji i kosmetologii. Od 1 września 2016 roku pełni obowiązki kierownika Katedry i Zakładu Chemii Leków Wydziału Farmaceutycznego z OAM Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Do chwili obecnej Habilitant był promotorem 14 prac magisterskich wykonanych w Katedrze i Zakładzie Chemii Leków, recenzentem 33 prac magisterskich wykonanych na Wydziale Farmaceutycznym z OAM Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu oraz brał czynny udział w pracach Rady Programowej na kierunku farmacja w latach 2014-2016. Ponadto od 2013 roku jest członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia Wydziału Farmaceutycznego z OAM Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, a w latach 2016-2018 pełnił rolę Koordynatora ds. Hospitacji z ramienia tego Zespołu.

O zaangażowaniu w działalność organizacyjną Habilitanta na rzecz Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu świadczy praca w strukturach Uczelni oraz Wydziału Farmaceutycznego. Z satysfakcją należy także odnotować Jego aktywny udział w pracach Senackich Komisji Badań Naukowych, Dydaktyki i Wychowania, Rozwoju Kadry Naukowo-Dydaktycznej, zespołu opracowującego nowy Statut Uniwersytetu Medycznego, Wydziałowej Komisji Rozwoju Kadry Naukowo-Dydaktycznej, Wydziałowego Zespołu ds. przygotowania dokumentacji akredytacyjnej, Rektorskiej Komisji ds. Wynalazczości, Wydziałowej Komisji ds. Powoływania na Stanowiska Nauczycieli Akademickich, Rady Wydziału Farmaceutycznego z OAM Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w latach 2012-2020, Uczelnianego Kolegium Elektorów, Komitetu Organizacyjnego obchodów 60-lecia Akademii Medycznej we Wrocławiu, Uczelnianej oraz Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

Ważnym elementem sylwetki Habilitanta jest również Jego praca na rzecz środowiska naukowego i farmaceutycznego, czego wyrazem jest zaangażowanie w pracę Komitetu Organizacyjnego ogólnopolskich sympozjów „Szkola Chemii Medycznej”, Wrocław 2013, 2015, 2017; oraz członkostwo w krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych: Dolnośląskiej Izbie Aptekarskiej, Polskim Towarzystwie Farmaceutycznym, Ogólnopolskiej Sekcji Chemii Medycznej PTFarm, oraz Polskim Towarzystwie Chemii Medycznej.

Wysokie kwalifikacje dra Piotra Świątka potwierdzają recenzje wykonane na zlecenie renomowanych czasopism naukowych takich jak: *Archive der Pharmazie*, *Bioorganic and Medicinal Chemistry*, *Acta Poloniae Pharmaceutica*, *Molecules*, *Bioorganic Chemistry*, *Medicinal Chemistry Communications*, *Molecules*, *International Journal of Molecular Sciences*.

Za wybitne osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej dr Piotr Świątek był wielokrotnie wyróżniany nagrodami JM Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu – 10 nagród indywidualnych i 11 nagród zespołowych, oraz Srebrną Odznaką Honorową „*Academia Medica Wratislaviensis*” nadaną przez Senat Akademii Medycznej we Wrocławiu.

Podsumowując powyższą ocenę i biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowego, przedstawione do oceny osiągnięcia naukowe, umiejętność planowania i samodzielnego prowadzenia prac badawczych, zdolność do współpracy, bardzo szerokie kompetencje w pracy organizacyjnej, a także osiągnięcia w pracy dydaktycznej, zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu o dopuszczenie dra Piotra Świątka do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.